

ΕΜΕΙΣ ΚΑΙ Ο ΜΑΝΟΣ ΜΑΣ!

Θέλω να σας παρουσιάσω μια "ιστορία", ένα πρόβλημα υγείας του γιου μου, που πλέον είναι καλά, (παρακαλώντας για την ανωνυμία μας) για δυο λόγους.

Πρώτον για να γνωρίσουν οι γονείς σημαντικές πληροφορίες για αντίστοιχα προβλήματα των παιδιών τους και δεύτερον για να μάθει η Ελλάδα πως έχει έναν απίστευτο "άνθρωπο"-γιατρό παγκοσμίου φήμης, αλλά όχι πανελλαδικούς φήμης!

Λοιπόν, σε ηλικία 28 ετών, το 2013, μένω έγκυος στο πρώτο μου παιδί, μέσα σε έναν πολύ ευτυχισμένο γάμο μεταξύ δυο ανθρώπων με όλα τα "καλά" της εποχής. Δυστυχώς όμως η εγκυμοσύνη μου είχε πολλά προβλήματα, αντιμετωπίσιμα μεν δύσκολα δε.

Δυστυχώς οι γιατροί δεν μπόρεσαν να διαγνώσουν πως το αγοράκι μας είχε βεβαία μορφή υποσπαδία. Το μάθαμε μόλις γεννήθηκε και χάσαμε τη γη κάτω από τα πόδια μας. Τα γέλια κ η χαρά της γέννας έγιναν κλάματα. Γι αυτό το λόγο μας είχαν πει λανθασμένα πως περιμέναμε κοριτσάκι.

Από εκεί και πέρα ξεκινάει ένας αγώνας. Άπειρες πανάκριβες εξετάσεις σε γιατρούς και κλινικές, "συστημένους", για να αποδειχτεί πως είναι τυχαίο γεγονός ο υποσπαδίας του γιου μας..

Εμπιστευόμασταν γιατρούς κ ανθρώπους λόγω των γνωριμιών μας και των συστάσεων που είχαμε, χωρίς να δημοσιοποιούμε το πρόβλημα στο οικογενειακό κ κοινωνικό μας περιβάλλον, γιατί έτσι μπορέσαμε να στηρίξουμε ψυχολογικά τους εαυτούς μας.

Καταλήξαμε στον καλύτερο γιατρό σε δημόσιο νοσοκομείο για παιδιά. Κάναμε δυο χειρουργεία, πληρώσαμε τον γιατρό, την αναισθησιολόγο και λοιπό προσωπικό όπως θα πληρώναμε στην καλύτερη ιδιωτική κλινική, αφού μας είχε ζητηθεί βέβαια. Οπότε η εξυπηρέτηση ήταν καλή σχετικά.... αλλά .....το παιδί σε ηλικία 8 και 20 μηνών έμεινε κ στα δυο χειρουργεία 7 μέρες ακίνητο στο κρεβάτι στο νοσοκομείο με καθετήρα, φάρμακα, ηρεμιστικά σε άθλια κατάσταση σωματικά κ ψυχολογικά, κάνοντας σαν δαιμονισμένο από τους πόνους. Μας είπαν πως έτσι πρέπει.... Το αποτέλεσμα? 80% αποτυχία ...το παιδί συνέχισε να ουρεί από το αρχικό σχεδόν σημείο, όπως γεννήθηκε...

Η γη κάτω από τα πόδια μας συνέχισε να εξαφανίζεται.... Θα ακλουθούσε τρίτο χειρουργείο το οποίο για καλή μας τύχη δεν έγινε γιατί ο συγκεκριμένος «διάσημος» γιατρός εξαφανίστηκε στο εξωτερικό αφού αποκαλύφθηκαν διάφορα «σκάνδαλα» μέσα στο νοσοκομείο. Στο ίδιο νοσοκομείο οι υπόλοιποι γιατροί που επισκεφτήκαμε, μάς είπαν πως το παιδί αν θα μπορέσουν και γίνει καλά , θα γίνει έχοντας σε όλη του την ζωή ουλές και διάφορες άλλες πιθανές παρενέργειες.

Έπειτα από προσωπικό πάλι ψάξιμο ακόμα και στο εξωτερικό, γνωριμίες και συστάσεις ακλουθούν άλλα δυο χειρουργεία σε πασίγνωστο ιδιωτικό κέντρο της Αθήνας από επίσης πασίγνωστο γιατρό σ αυτήν την ειδικότητα σε όλη την Ελλάδα. με την ίδια περίπου τεχνική, οικονομικό κόστος κτλ. Το αποτέλεσμα όμως και στο ιδιωτικό νοσοκομείο? Και πάλι αποτυχία!!! Το παιδί ουρούσε πλέον λίγο πιο ψηλά από το αρχικό σημείο.

Το παιδί? 4 ετών πλέον...εξαντλημένο...4 χειρουργεία χωρίς κανένα στην ουσία αποτέλεσμα... μόνο ευγένεια , υποσχέσεις, λεφτά, "φακελάκια". Χωρίς δραστηριότητες, χωρίς σχολείο και πολλούς άλλους καθημερινούς περιορισμούς.

Εμείς οι γονείς? Απογοητευμένοι, καταρρακωμένοι ψυχικά και τεράστια δύναμη όμως από το Θεό για να στηρίξουμε το παιδί μας αποφεύγοντας οποιοδήποτε ψυχολογικό κατάλοιπο θα μπορούσε να έχει από την όλη ιστορία του....

Μετά την τελευταία αποτυχία ο δεύτερος γιατρός, μας συστήνει ο ίδιος έναν γιατρό σε άλλη κλινική γιατί αυτός δεν αναλάμβανε ξανά το παιδί...Τον κο ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΠΡΟΚΟΠΑΚΗ στο ΙΑΣΩ

Παιδών! Τον είχαμε ξανακούσει αλλά κανένας δεν μας τον πρότεινε γιατί μας έλεγαν πως δεν τον ξέρουν, δεν έχουν ακούσει τίποτα γι αυτόν κτλ.....

Απογοητευμένοι από ανθρώπους και γιατρούς φτάνουμε στον τρίτο γιατρό τον Φεβρουάριο του 2018! Τον Μάνο μας! Θα μου επιτρέψετε να τον αναφέρουμε έτσι!

Μας υποδέχτηκε με χαμόγελο, Με μια αγκαλιά και για τους τρεις μας, μας εξήγησε την τεχνική του και μας εγγυήθηκε προφορικά και γραπτώς πως το παιδί μας θα γίνει καλά. Με πολλές ερωτήσεις, στις οποίες απαντούσε όλες, με πολλές αμφιβολίες, άπειρους φόβους πλέον και τεράστια πίστη στο Θεό τον εμπιστευτήκαμε γιατί ο ίδιος επικαλέστηκε τον Θεό επιβεβαιώνοντας σε εμάς τα ταπεινότητά του. Μας ευχαρίστησε αυτός στο τέλος της επίσκεψης και μας είπε πως είμαστε "πολύτιμοι" γονείς για την επιστήμη του και για άλλους γονείς... το ραντεβού για το πέμπτο χειρουργείο ορίστηκε....

Το παιδί χειρουργήθηκε στις 5 η ώρα τ απόγευμα και το πρωί της άλλης μέρας στις 11 η ώρα το παιδί ήταν στο σπίτι του χωρίς πόνο, χωρίς σχεδόν να θυμάται τίποτα λόγω της συμπεριφοράς των γιατρών κ των κατάλληλων φαρμάκων, και ειδικά χάρη στην ανεκτίμητη βοήθεια της αναισθησιολόγου κας Μαρινοπούλου. Μία γυναίκα γεμάτη ανθρωπιά και μια εξαιρετική γιατρός. Το νοσηλευτικό προσωπικό όλο το 24ωρο, ήταν με το χαμόγελο, με αστεία για να νιώσει άνετα το παιδί, πρόθυμο να μας ακούσει για ο,τιδήποτε ζητούσαμε, με ευγένεια, σεβασμό, διακριτικότητα στην αγωνία μας, καθαριότητα και τάξη!

Σε λίγες μέρες το παιδί είχε επανέλθει στην καθημερινότητα του.

Το αποτέλεσμα? Το παιδί δεν έχει την παραμικρή διαφορά από ένα παιδί που γεννιέται φυσιολογικά και απλά κάνει περιτομή. Είχε βέβαια δύο επιπλοκές λόγω των πολλαπλών ήδη χειρουργείων και τις «κακοτεχνίες» των προηγούμενων γιατρών για τις οποίες όμως ήμασταν προετοιμασμένοι. Στην δεύτερη επιπλοκή το παιδί χειρουργήθηκε εκτάκτως χωρίς δεύτερη σκέψη από τον γιατρό στις 10 η ώρα το βράδυ γιατί ο ίδιος δεν ήθελε να σκέφτεται πως το παιδί θα πονάει το βράδυ... Η αναισθησιολόγος, κα Μαρινοπούλου, και το λοιπό προσωπικό έστω και ελάχιστο λόγω της ώρας ήταν άψογο, μάχιμο, με χαμόγελο και μια καλή κουβέντα για να μας δώσει δύναμη. Ο γιατρός δεν δέχτηκε να πάρει ούτε ένα ευρώ, εκτός από το πρώτο χειρουργείο. Ούτε έναν καφέ από εμάς. Το χειρουργείο τελικά ήταν απρόσμενα δύσκολο, αλλά η επιτυχία 100%. Το μόνο που μας ζήτησε είναι με κάποιον τρόπο να βοηθήσουμε άλλους γονείς να βρουν τον δρόμο τους!

Ο γιατρός? Ο Μάνος μας! Δεν υπάρχουν λόγια να τον περιγράψω. Πληρώθηκε λιγότερο από τους δυο προηγούμενους γιατρούς. Η γνώση του? Πολύτιμη. Η παιδεία και το ήθος του? Υποδειγματικά! Φέρθηκε στον γιο μας, σαν να είναι παιδί του...

Το κινητό και το mail του ήταν διαθέσιμα όλο το 24ωρο. Είχαμε επικοινωνία σε όλη την ανάρρωση του παιδιού κάθε 2 ώρες περίπου, χωρίς υπερβολή.

Η επιλογή των συνεργατών του επίσης άριστη. Η αναισθησιολόγος του? Επιστήμονας εξαιρετικός, ανθρώπινη, ευγενική, καθησυχαστική. Το παιδί μας δεν είχε καμία παρενέργεια από την νάρκωση. Λόγω λοιπόν της ειδικότητας και της επιπλέον εξειδίκευσης του Μάνου μας, το παιδί μας είναι καλά... Όλοι οι υπόλοιποι με παρόμοιες ειδικότητες δεν θα έπρεπε να αγγίζουν τέτοια παιδιά. Το μόνο που έκαναν ήταν να δυσκολέσουν το έργο του κου Μάνου!

Όλα αυτά λοιπόν μπορεί να διαβάζονται εύκολα ....η ζωή μας όμως 5 χρόνια είχε μηδενίσει ....κάτι περαστικό, θεραπεύσιμο μέσα στους πρώτους 18 μήνες ενός μωρού, σε εμάς έγινε ένας ψυχοφθόρος εφιάλης επειδή απλά κάποιοι δεν έκαναν και δεν ήξεραν να κάνουν καλά την δουλειά τους.

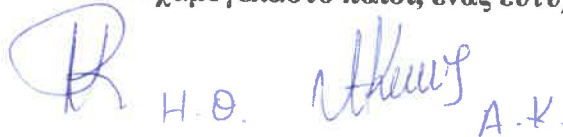
Ο Θεός μας έστειλε σ αυτόν τον πολύτιμο άνθρωπο... Αν εξαιρέσουμε τον πόνο του παιδιού μας, ίσως δεν θα ήθελα να έχουν γίνει διαφορετικά τα πράγματα γιατί η εμπειρία κ η σοφία από όλη αυτήν την ιστορία μας άλλαξε.... Η ιστορία μας και ο Μάνος μας, μάς έκανε καλύτερους «ανθρώπους». Μακάρι όμως να τον είχαμε ακούσει από την αρχή.....

Με αυτήν την δημοσιοποίηση, θέλω να ζητήσω ευγενικά αλλά επίμονα να δημοσιοποιήσετε την δράση αυτού του ανθρώπου και να τον βοηθήσετε ώστε όλη η Ελλάδα να μάθει γι αυτόν, οπότε με την σειρά του να μπορέσει να βοηθήσει πολλές οικογένειες να λύσουν το πρόβλημά τους χωρίς ταλαιπωρία και πολλά παιδάκια να μην χάσουν το χαμόγελό τους. Δημοσιοποιείτε και την επιστολή μας, παρακαλούμε όμως πολύ να σεβαστείτε την επιθυμία μας για την τήρηση της ανωνυμίας μας.

Σας παρακαλώ θερμά ....το παιδί μου άλλωστε έγινε καλά ...αλλά υπάρχουν παιδιά που ακόμα παλεύουν και πονάνε σωματικά και ψυχολογικά από αυτήν την ίδια πάθηση που έχουν κάνει 5-6-10 χειρουργεία, γιατί απλά δεν ξέρουν αυτόν τον ταπεινό ταλαντούχο άνθρωπο.

**Για τα παιδάκια αυτά λοιπόν.....
Θα βοηθήσετε! Πρέπει να το κάνετε!**

**Με ειλικρινή εκτίμηση και μεγάλη ευγνωμοσύνη,
μια μαμά και ένας μπαμπάς που σταμάτησαν να κλαίνε τα βράδια
και ένα χαμογελαστό παιδί, ένας ευτυχισμένος Γιώργος....**

 Η.Θ. Α.Κ. ΓΙΩΡΓΟΣ